

Iz ovoga izlazi da su razlike u topotnoj moći zdravog i trulog drveta neznatne ako se izražavaju po težini. Suprotno tome, kod oba tipa truleži nastale su velike promene kada se obračuna relativna topotna moć, u Kcal/m³ (11,2—67,2%) u slučaju bele, 34,4—63,7% u slučaju mrke truleži).

5) PROMENE U TOPOTNOJ PROVODLJIVOSTI DRVETA

Promene u hemijskoj i fizičkoj konstituciji drveta pod uticajem gljivičnih organizama dovode do povećanja provodljivosti topote u drvetu. S jedne strane ovo se pripisuje povećanoj poroznosti drveta, a s druge strane iščezavanju materija koje slabo provode topotu. Zaključci o povećanju topotne provodljivosti izneti su iz eksperimentalnih pokusa suzbijanja gljiva u drvetu putem topote. Dok je jedna ista gljivična vrsta izdržavala duži uticaj visoke temperature u tek načetom drvetu, ona je brže izumirala u drvetu koje je bilo u odmakloj fazi truleži(⁹¹). Ove činjenice imaju praktičnog značaja, kako u pogledu korišćenja drveta kao izolacionog materijala, tako i u pogledu mogućnosti sprečavanja daljeg razvoja gljivica u drvnim tkivima.

6) PROMENE U PROPUSTLJIVOSTI DRVETA ZA VODU

Napred opisane promene u drvnim tkivima razlog su mnogo većeg i bržeg apsorbovanja vode od strane trulog drveta. S tim u vezi u načetu drvnog masu prodiru brže razni antiseptici u uljanom i vodenom rastvoru. Tako je Lindgren(¹²⁷) utvrdio da borovo drvo zaraženo prethodno od plesni *Trichoderma viride*, koja fizički degradira membranu, ima bolje uslove za impregnaciju. Slično tome Cartwright i Findlay(³⁹) su ranije konstatovali da već u početnoj fazi truleži kreozot prodire mnogo bolje kroz oštećenu masu. Oni su kao primer naveli da kroz crvene zone u drvetu *Picea abies*, nastale od gljive *Stereum sanguinolentum*, kreozot lako prodire, dok susedna zdrava tkiva ostaju neimpregnisana.

Iako voda imbibuje zaraženo drvo mnogo bolje nego zdravo, ona iz njega lakše isparava. Međutim, prosečan sadržaj vlage je veći u zaraženom drvetu(¹⁷⁴).

Nejednak raspored vlage u drvetu sa zaraženim i zdravim tkivima predstavlja tehnički problem pri sušenju drveta. Ovakav raspored vlage dovodi do vitoperenja sušene robe i stvaranja raznih pukotina.

7) PROMENE U ZAPALJIVOSTI DRVETA

Trulo drvo postaje lakše zapaljivo od zdravog i ima veću sposobnost tinjanja. Ova je činjenica vrlo važna za drvene građevine ili drvene konstrukcije koje su pretrpele uticaj vatre (požara).

Zbog toga Findlay(⁶³) ne preporučuje sterilizaciju trulog drveta plamenom, jer trule površine mogu neprimetno nastaviti da tinjaju. Nije međutim poznato kakve su razlike u ovom pogledu između bele i mrke truleži, iako zbog većeg sadržaja lignina mrka trulež treba da je više izložena zapaljivosti i tinjanju.